

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 21 mei 2019 met nummer RvVb-A-1819-0999
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0291-A

Verzoekende partij	de heer Gregory MAEYENS vertegenwoordigd door advocaat Greg JACOBS met woonplaatskeuze op het kantoor te 1040 Brussel, Nerviërslaan 35 bus 15
Verwerende partij	de GEWESTELIJKE OMGEVINGSAMBTENAAR van het Departement OMGEVING, afdeling Vlaams-Brabant vertegenwoordigd door advocaten Jan BERGÉ en Kristien VANDERHEIDEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 3000 Leuven, Diestsevest 47/001
Tussenkommende partij	de nv ELIA ASSET vertegenwoordigd door advocaten Günther L'HEUREUX en Roel MEEUS met woonplaatskeuze op het kantoor te 1200 Brussel, Gulledele 96, bus 3

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 24 november 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 2 oktober 2018.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een omgevingsvergunning verleend voor het plaatsen van een ondergrondse kabelverbinding 150 kV op de percelen gelegen te 1730 Asse en 1700 Dilbeek.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verzoekende partij vordert door neerlegging ter griffie op 11 februari 2019 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 2 oktober 2018.

De tussenkommende partij verzoekt door neerlegging ter griffie op 15 februari 2019 om in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tussen te komen.

De Raad verwerpt met het arrest van 22 februari 2019 (nummer RvVb-UDN-1819-0657) de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

De verzoekende partij dient een verzoek tot voortzetting in.

2.

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 18 februari 2019 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 1 april 2019 toe in de debatten.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 7 mei 2019.

De verzoekende, verwerende en tussenkommende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Er bestaat geen noodzaak om te oordelen over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst, aangezien, zoals hierna zal blijken, de afstand van het geding vastgesteld wordt.

IV. ONDERZOEK VAN DE VRAAG TOT AFSTAND VAN HET GEDING

De verzoekende partij vraagt met een aangetekende brief van 5 april 2019 om afstand van geding.

Er zijn geen redenen die zich verzetten tegen de inwilliging van de gevraagde afstand van geding.

V. KOSTEN

1.

Artikel 33 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad de kosten van het beroep, met inbegrip van de hierna bedoelde rechtsplegingsvergoeding, geheel of voor een deel ten laste legt van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld.

2.

Nu de verzoekende partij afstand van geding doet, komt het gepast voor deze partij aan te merken als de in het ongelijk gestelde partij in de zin van artikel 33 DBRC-decreet. De door de verzoekende partij betaalde rolrechten blijven ten hare laste en om dezelfde redenen kan niet ingegaan worden op haar vraag tot het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding.

3.

De verwerende partij vraagt een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 700 euro. Aangezien de verwerende partij door de afstand van het geding als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd en zij zich laat bijstaan door een advocaat, is er grond om haar een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen.

4.

De Raad is van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partij niet ten laste van de verzoekende partij te leggen aangezien de tussenkomende partij zelf beslist om al dan niet tussen te komen in een procedure.

Bovendien bestaat het risico dat door de tenlastelegging aan de verzoekende partij van de kosten van de tussenkomst het recht op toegang tot de rechter onredelijk wordt bezwaard. De verzoekende partij kan immers moeilijk inschatten hoeveel partijen er zullen tussenkomen in de procedure. Door de kosten van de tussenkomst ten laste te leggen van de verzoekende partij, bestaat het risico dat ze financieel wordt afgeschrikt om een beroep in te stellen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van het geding wordt vastgesteld..
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 300 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij, ten laste van de verzoekende partij.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 21 mei 2019 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER